

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 97. Mompenseriis captus, ejusque exercitus fame atque ærumnis
absumptus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

deditionem præcipere, nisi prius tradan- Sæcul. XV.
 tur obsides, a quibus tam adimpleti quam A.C. 1496.
 violati mandati hujus ratio jure exigi
 possit.

§. XCVII.

*Mompenserijs captus, ejusque exerci-
 tus fame atque ærumnis ab-
 sumptus.*

Jam triginta dierum induciæ ad ultimum Comm. l. 8.
 usque exactæ sunt, nec tamen ulla c. 14.
 navis, aut ullæ copiæ, quæ Gallos exi-
 tii metu liberarent, advenerant; unde
 Mompenserijs plena, ac integra fide,
 quæ pollicebatur, adimplevit, seque cum
 toto exercitu ex quinque, aut ferme sex
 millibus constante Victoribus tradidit.
 Hos jure belli captos Ferdinandus exeun-
 te Mense Augusto Neapolim abduci
 jussit: Cum vero Carolus Galliarum Rex
 Mompenserijs æque, ac ceteris Præfe-
 ctis Pro-Regis dignitatem, officiumque
 ea lege concessisset, ut ipsi literis proprio
 chirographo signatis pollicerentur, se ur-
 bes sibi creditas nullatenus hosti tradi-
 turos, nisi hæ literæ ipsius Regis jussu
 exhiberentur; cumque illas Carolus se-
 cum in Gallias detulisset, atque ad eas
 repetendas non sufficerent triginta illi
 dies deditionis legibus concessi, hinc
 Mompenserijs datæ fidei satisfacisse ex-
 istima-

Sæcul. XV.
A.C. 1496.

istimabat, si Ferdinandi Commissariis omnes syngraphas, quas a Gubernatoribus urbium suo imperio subjectarum scribas accepit, exhiberet. Ast Ferdinandus ipsas quoque literas, quas tamen Rex in manibus habebat, sibi tradi postulabat, quod cum fieri haud posset, Ferdinandus occasione inde captata Mompenserium unacum suis copiis in exilium ablegabat ad oram maris in quasdam regiones, quæ ob aeris malignitatem autumnali tempore ab incolis frequentari non possunt; hinc ex toto Gallorum exercitu intra exiguum temporis spacium nequidem mille quingenti, ex trecentis vero ac mille Helvetiis nonnisi trecenti vitam superstites erant; ceteris omnibus morborum violentia absumptis; Famuli autem, quorum maximus erat numerus, in suo in Franciam itinere ipsis designato fame, atque ærumnis confecti perierunt.

§. XCVIII.

Mompenserii Comitis obitus.

Ceterum, cum Mompenserus Marchionis Mantuani sororem tori sui sociam haberet, tanta inter utrumque necessitudo, ac vetus amicitiae usus intercesserat, quantam diversa, quæ quilibet sequebatur, studiorum ratio indulgere poterat; quapropter Mantuanus cognita loci